Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (velkého senátu)

26. března 2019 *

„Žaloba na neplatnost – Užívání jazyků – Výběrové řízení pro smluvní zaměstnance – Výzva k vyjádření zájmu – Řidiči – Funkční skupina I – Jazykové znalosti – Omezení volby jazyka jako jazyka 2 výběrového řízení na anglický, francouzský a německý jazyk – Jazyk pro komunikaci – Nařízení č. 1 – Služební řád úředníků – Pracovní řád ostatních zaměstnanců – Diskriminace na základě jazyka – Odůvodnění – Zájem služby“

Ve věci C-377/16,

jejímž předmětem je žaloba na neplatnost na základě článku 263 SFEU, podaná dne 7. července 2016,

Španělské království, zastoupené M. J. García-Valdecasas Dorrego a M. A. Sampolem Pucurullem, jako zmocněnci,

žalobce,

proti

Evropskému parlamentu, zastoupenému D. Nessaf, C. Burgos a M. Rantala, jako zmocněnkyněmi,

žalovanému,

SOUDNÍ DVŮR (velký senát),

ve složení K. Lenaerts, předseda, R. Silva de Lapuerta, místopředsedkyně, J.-C. Bonichot, M. Vilaras, E. Regan, F. Biltgen, K. Jürimäe a C. Lycourgos, předsedové senátů, A. Rosas (zpravodaj), E. Juhász, J. Malenovský, E. Levits a L. Bay Larsen, soudci,

generální advokátka: E. Sharpston,

vedoucí soudní kanceláře: L. Carrasco Marco, rada,

po vyslechnutí stanoviska generální advokátky na jednání konaném dne 25. července 2018,

vydává tento

Rozsudek

1 Svou žalobou se Španělské království domáhá zrušení výzvy k vyjádření zájmu Smluvní zaměstnanci – Funkční skupina I – Řidiči (Ž/M), EP/CAST/S/16/2016 (Úř. věst. 2016, C 131 A, s. 1, dále jen „výzva k vyjádření zájmu“).

* Jednací jazyk: španělština.

Právní rámec

Nařízení č. 1/58

2 Článek 1 nařízení Rady č. 1 ze dne 15. dubna 1958 o užívání jazyků v Evropském hospodářském společenství (Úř. věst. 1958, 17, s. 385; Zvl. vyd. 01/01, s. 3), ve znění nařízení Rady (EU) č. 517/2013 ze dne 13. května 2013 (Úř. věst. 2013, L 158, s. 1) (dále jen „nařízení č. 1/58“), stanoví:

„Úředními a pracovními jazyky orgánů Unie jsou angličtina, bulharština, čeština, dánština, estonština, finština, francouzština, chorvatština, irština, italština, litevština, lotyština, maďarština, maltština, němčina, nizozemština, polština, portugalština, rumunština, řečtina, slovenština, slovinština, španělština a švédština.“

3 Článek 2 tohoto nařízení stanoví:

„Texty zasílané orgánům členským státem nebo osobou podléhající jurisdikci členského státu se sepisují v jednom z úředních jazyků dle volby odesílatele. Odpověď se podává v témže jazyce.“

4 Článek 6 uvedeného nařízení stanoví:

„Orgány mohou stanovit podrobnosti o užívání jazyků svými vnitřními předpisy.“

Služební řád úředníků a pracovní řád ostatních zaměstnanců

5 Služební řád úředníků Evropské unie (dále jen „služební řád úředníků“) a pracovní řád ostatních zaměstnanců Unie (dále jen „pracovní řád ostatních zaměstnanců“) jsou obsahem nařízení Rady (EHS, Euratom, ESUO) č. 259/68 ze dne 29. února 1968, kterým se stanoví služební řád úředníků a pracovní řád ostatních zaměstnanců Evropských společenství a zvláštní předpisy, které se dočasně uplatňují na úředníky Komise (Úř. věst. 1968, L 56, s. 1; Zvl. vyd. 01/02, s. 5), ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 1023/2013 ze dne 22. října 2013 (Úř. věst. 2013, L 287, s. 15).

Služební řád úředníků

6 Hlava I služebního řádu úředníků, nadepsaná „Obecná ustanovení“ obsahuje články 1 až 10c tohoto řádu.

7 Článek 1d služebního řádu úředníků stanoví:

„1. Při používání tohoto služebního řádu se zakazuje jakákoli diskriminace na základě […] jazyka […].

[…]

6. Při zachování zásady zákazu diskriminace a zásady proporcionality musí být každé omezení těchto zásad odůvodněno objektivními a přijatelnými důvody a zaměřeno na dosažení oprávněných cílů obecného zájmu v rámci personální politiky. […]“

8 Hlava III služebního řádu úředníků je nadepsaná „Služební zařazení úředníků“.

9 Kapitola 1 této hlavy, nadepsaná „Přijímání“, zahrnuje články 27 až 34 služebního řádu úředníků, z nichž článek 28 tohoto řádu stanoví:

„Úředník může být jmenován pouze za podmínky, že

[…]

f) prokáže důkladnou znalost jednoho z jazyků [Unie] a uspokojivou znalost dalšího jazyka [Unie], která je dostačující pro plnění jeho povinností.“

10 V kapitole 3 uvedené hlavy III, nadepsané „Posudky, postup do vyššího stupně a povýšení“, čl. 45 odst. 2 služebního řádu úředníků stanoví:

„Úředníci jsou povinni před svým prvním povýšením prokázat schopnost pracovat ve třetím jazyce, který je zařazen mezi jazyky uvedené v čl. 55 odst. 1 Smlouvy o Evropské unii. […]“

11 Příloha III služebního řádu úředníků týkající se výběrových řízení upravuje zejména povahu a druh výběrových řízení, druh služebních povinností a úkolů spojených s obsazovaným pracovním místem, jakož i případně jazykové znalosti vyžadované s ohledem na zvláštní povahu obsazovaného pracovního místa.

Pracovní řád ostatních zaměstnanců

12 Hlava I pracovního řádu ostatních zaměstnanců, nadepsaná „Obecná ustanovení“, obsahuje články 1 až 7a tohoto řádu.

13 Článek 1 pracovního řádu ostatních zaměstnanců stanoví, že tento pracovní řád se vztahuje na zaměstnance zaměstnané na základě smlouvy s Unií, což jim mimo jiné přiznává postavení „smluvních zaměstnanců“.

14 Článek 3a pracovního řádu ostatních zaměstnanců mimo jiné stanoví

„1. Pro účely tohoto pracovního řádu se ‚smluvními zaměstnanci‘ rozumějí zaměstnanci, kteří nejsou zařazeni na pracovní místo uvedené v seznamu pracovních míst přiloženém k oddílu rozpočtu uvedeného orgánu a kteří jsou přijati k výkonu činnosti na plný nebo zkrácený úvazek:

a) v orgánu, kde vykonávají manuální nebo podpůrné správně-technické činnosti,

[…]“

15 Hlava IV pracovního řádu ostatních zaměstnanců je nadepsaná „Smluvní zaměstnanci“ a obsahuje články 79 až 119 tohoto řádu.

16 V kapitole 1 této hlavy, nadepsané „Obecná ustanovení“, je obsažen článek 80 pracovního řádu ostatních zaměstnanců, který zní takto:

„1. Smluvní zaměstnanci se dělí do čtyř funkčních skupin, které odpovídají pracovním činnostem, které mají vykonávat. Každá funkční skupina se dále dělí do platových tříd a platových stupňů.

2. Základní typy pracovních činností a odpovídající funkční skupiny jsou uvedeny v této tabulce:

Funkční skupina	Platová třída	Činnost
IV	13 až 18	Administrativní, poradenská, jazyková a obdobná technická činnost vykonávaná pod dohledem úředníků nebo dočasných zaměstnanců.
III	8 až 12	Výkonné úkoly, redakční činnost, účetnictví a jiné obdobné technické úkoly vykonávané pod dohledem úředníků nebo dočasných zaměstnanců.
II	4 až 7	Kancelářské a sekretářské práce, řízení kancelářského úseku a jiné obdobné činnosti vykonávané pod dohledem úředníků nebo dočasných zaměstnanců.
I	1 až 3	Manuální nebo podpůrná správně technická činnost vykonávaná pod dohledem úředníků nebo dočasných zaměstnanců.

3. […] orgán [oprávněný uzavírat pracovní smlouvy smluvních zaměstnanců] každého orgánu, agentury nebo subjektu uvedených v článku 3a může na základě této tabulky vymezit po projednání s Výborem pro služební řád podrobněji pravomoci náležející ke každému druhu pracovní činnosti.

4. Článe[k] 1d […] služebního řádu se použij[e] obdobně.

[…]“

17 Článek 82 pracovního řádu ostatních zaměstnanců, který je obsažen v kapitole 3 uvedené hlavy IV, která je nadepsána „Podmínky přijetí“, stanoví:

„[…]

2. K přijetí smluvního zaměstnance musí být splněny alespoň tyto požadavky:

a) do funkční skupiny I: úspěšné dokončení povinného vzdělání;

[…]

3. Smluvní zaměstnanec může být přijat, pouze pokud:

[…]

e) předloží doklady o důkladné znalosti jednoho z jazyků Unie a o dostatečné znalosti dalšího jazyka Unie v rozsahu nezbytném pro výkon jeho pracovních povinností.

[…]

5. Evropský úřad po výběr personálu [(EPSO)] poskytne na žádost jednotlivých orgánů pomoc při výběru smluvních zaměstnanců, zejména vymezením obsahu testů a uspořádáním výběrových řízení. [EPSO] zajistí průhlednost výběrových řízení na místa smluvních zaměstnanců.

[…]“

Sporné výběrové řízení

18 Dne 14. dubna 2016 zveřejnil Evropský parlament výzvu k vyjádření zájmu za účelem zřízení databáze uchazečů, kteří by mohli být přijati jako smluvní zaměstnanci pro výkon činnosti řidiče. Z úvodní části této výzvy vyplývá, že k dispozici je přibližně 110 pracovních míst, které se budou nacházet „převážně v Bruselu“ (Belgie).

19 Oddíl II výzvy k vyjádření zájmu, nadepsaný „Povaha úkolů“ stanoví, že přijatý smluvní zaměstnanec „bude vykonávat pod dohledem úředníka nebo dočasného zaměstnance činnost řidiče“ a upřesňuje:

„[…] úkolem může být například:

– přeprava významných osob, úředníků nebo jiných zaměstnanců Evropského parlamentu v Bruselu, Lucemburku [(Lucembursko)], Štrasburku [(Francie)] a v ostatních členských státech a třetích zemích;

– přeprava návštěvníků (diplomatického personálu a dalších významných osob);

– přeprava věcí a dokumentů;

– přeprava pošty;

– zajištění řádného užívání vozidla, zejména jeho technického vybavení;

– zajištění bezpečnosti osob a věcí během přepravy v souladu s předpisy o provozu na pozemních komunikacích příslušné země;

– provádění nakládky a vykládky vozidel, bude-li to nutné;

– vykonávání administrativních prací a logistické podpory, bude-li to nutné.“

20 Oddíl IV výzvy k vyjádření zájmu, nadepsaný „Podmínky přijetí“, stanoví, že přijetí smluvních zaměstnanců je podřízeno splnění několika podmínek, včetně podmínky znalosti dvou úředních jazyků Unie. Uchazeči musí mít v tomto ohledu „velmi dobrou znalost (alespoň úroveň C1) jednoho z 24 úředních jazyků Evropské unie“ jakožto „jazyka 1“ výběrového řízení a „uspokojivou znalost (úroveň B2) angličtiny, francouzštiny či němčiny“ jakožto „jazyka 2“ výběrového řízení (dále jen „jazyk 2 výběrového řízení“), přičemž „jazyk 2 musí být jiný než jazyk 1“.

21 Společný evropský referenční rámec pro jazyky, přijatý Radou Evropy [doporučení Výboru ministrů Rady Evropy č. R (98) 6 ze dne 17. března 1998, dále jen „CEFR“] dělí jazykové znalosti do šesti úrovní od úrovně A1 po úroveň C2. Obsahuje různé tabulky, z nichž jedna globálně popisuje společné úrovně znalostí. Úroveň B2 odpovídá jazykové znalosti „samostatného uživatele“ a je popsána v CEFR následujícím způsobem:

„Dokáže porozumět hlavním myšlenkám složitých textů týkajících se jak konkrétních, tak abstraktních témat včetně odborně zaměřených diskusí ve svém oboru. Dokáže se účastnit rozhovoru natolik plynule a spontánně, že může vést běžný rozhovor s rodilými mluvčími, aniž by to představovalo

zvýšené úsilí pro kteréhokoliv účastníka interakce. Umí napsat srozumitelné podrobné texty na širokou škálu témat a vysvětlit své názorové stanovisko týkající se aktuálního problému s uvedením výhod a nevýhod různých možností.“

22 Omezení jazyka 2 výběrového řízení jen na anglický, francouzský a německý jazyk je odůvodněno v oddílu IV výzvy k vyjádření zájmu takto:

„V souladu s rozsudkem Soudního dvora Evropské unie (velkého senátu) [ze dne 27. listopadu 2012, Itálie v. Komise, C-566/10 P, EU:C:2012:752] je Evropský parlament povinen zdůvodnit v souvislosti s touto výzvou k vyjádření zájmu omezení volby druhého jazyka na omezený počet úředních jazyků Unie.

Uchazeči jsou tedy informováni o tom, že tři druhé jazyky vybrané pro účely této výzvy k vyjádření zájmu byly stanoveny s ohledem na služební zájem, který vyžaduje, aby byli nově přijatí pracovníci okamžitě schopni se zapojit do činnosti a efektivně komunikovat při své každodenní práci.

Vycházeje z dlouholeté zkušenosti Evropského parlamentu s jazyky, v nichž probíhá interní komunikace, a s přihlédnutím ke služebním zájmům útvarů v oblasti vnější komunikace a zpracovávání spisů, jsou nejvíce používanými jazyky angličtina, francouzština a němčina. Navíc podle hodnotících zpráv za rok 2013 má 92 % zaměstnanců znalosti angličtiny, 84 % zaměstnanců má znalosti francouzštiny a 56 % zaměstnanců má znalosti němčiny. U ostatních úředních jazyků nepřesahuje podíl zaměstnanců, kteří mají jejich uspokojivou znalost, 50 %.

Proto je při zvažování služebního zájmu a potřeb a schopností uchazečů – s ohledem na konkrétní oblast tohoto výběrového řízení – oprávněné požadovat znalost jednoho z těchto tří jazyků, a to s cílem zaručit, že bez ohledu na jejich první úřední jazyk budou všichni uchazeči ovládat alespoň jeden z těchto tří úředních jazyků jako jazyk pracovní.

Kromě toho v zájmu rovného zacházení musí každý uchazeč, i když je jeden z těchto tří jazyků jeho prvním úředním jazykem, mít uspokojivou znalost druhého jazyka, který si musí zvolit z těchto tří jazyků.

Hodnocení specifických jazykových dovedností umožňuje Evropskému parlamentu posoudit schopnost uchazečů ihned se zapojit do činnosti v prostředí, které je blízké tomu, v němž budou muset pracovat.“

23 Oddíl VI výzvy k vyjádření zájmu, nadepsaný „Postup podávání přihlášek a termín uzávěrky pro podání přihlášky“, stanoví, že uchazeči musí podat přihlášku tak, že vyplní elektronickou přihlášku, která je k dispozici na internetových stránkách EPSO. Podle údajů obsažených v oddílu VII této výzvy, nadepsaném „Fáze výběrového řízení“, se jedná o výběr na základě kvalifikačních předpokladů a v tomto ohledu je upřesněno, že výběr se uskuteční „na základě posouzení podrobných odpovědí na otázky v části ‚talent screener‘ (hodnocení zkušeností) v přihlášce“.

24 Z oddílu VIII výzvy k vyjádření zájmu, nadepsaného „Výsledky výběrového řízení“, vyplývá, že na konci výběrového řízení budou jména 300 uchazečů, kteří podle relevantních kritérií získali nejvyšší počet bodů, zapsána do databáze uchazečů zřízené za tímto účelem. V oddílu IX této výzvy, nadepsaném „Nábor“, je připomenuto, že zápis do této databáze není zárukou přijetí do pracovního poměru. V případě, že je zamýšleno přijetí uchazečů zapsaných do databáze, výzva k vyjádření zájmu mimo jiné stanoví:

„Pokud se objeví možnost pracovního poměru, nahlédnou náboroví pracovníci do databáze a kontaktují uchazeče, jejichž profil nejlépe odpovídá požadavkům dotyčného pracovního místa.

Tito uchazeči se zúčastní pohovoru, jehož cílem je posoudit, zda jejich profil odpovídá volnému pracovnímu místu. Při pohovoru bude rovněž posouzena znalost jazyků 1 a 2. Mohou být rovněž posouzeny ostatní jazyky, které uchazeči uvedli.

[…]

Na základě výsledku pohovoru a případných teoretických nebo praktických zkoušek může být uchazečům nabídnuto pracovní místo.“

25 Vybraní uchazeči budou přijati jako smluvní zaměstnanci („funkční skupina I“) a smlouva bude sepsána v souladu s články 3a, 84 a 85 pracovního řádu ostatních zaměstnanců. Smlouva bude uzavřena na jeden rok a může být prodloužena o další rok a poté případně podruhé prodloužena na dobu neurčitou.

26 Oddíl X výzvy k vyjádření zájmu, nadepsaný „Komunikace“, stanoví:

„Evropský parlament bude uchazeče kontaktovat prostřednictvím jejich účtu EPSO či e-mailem. Uchazeči jsou povinni sledovat průběh výběrového řízení a pravidelně, nejméně dvakrát týdně kontrolovat na svém účtu EPSO a v elektronické poště informace, které se jich týkají. Pokud z technických důvodů nejsou uchazeči schopni tyto informace sledovat, jsou povinni okamžitě na tuto skutečnost upozornit prostřednictvím e-mailové schránky určené pro toto výběrové řízení:

ACdrivers2016@ep.europa.eu

V případě, že je v souvislosti s výběrovým řízením nutná další komunikace, zašlete e-mail na výše uvedenou e-mailovou adresu.“

Návrhová žádání účastníků řízení

27 Španělské království navrhuje, aby Soudní dvůr zrušil výzvu k vyjádření zájmu a uložil Parlamentu náhradu nákladů řízení. Toto zrušení by se mělo rovněž týkat databáze zřízené na základě této výzvy.

28 Parlament navrhuje, aby Soudní dvůr žalobu zamítl jako neopodstatněnou a uložil Španělskému království náhradu nákladů řízení.

K žalobě

29 Španělské království uplatňuje na podporu žaloby čtyři žalobní důvody.

30 První žalobní důvod vychází z protiprávního omezení volby jazyků, které mohou být použity pro komunikaci mezi uchazeči a EPSO, jen na anglický, francouzský a německý jazyk.

31 Druhý žalobní důvod vychází z nesprávného výkladu jazykových požadavků stanovených pro smluvní zaměstnance v pracovním řádu ostatních zaměstnanců.

32 Třetí a čtvrtý žalobní důvod, které budou posuzovány společně, se týkají legality omezení volby jazyka 2 výběrového řízení jen na anglický, francouzský a německý jazyk.

K prvnímu žalobnímu důvodu týkajícímu se omezení volby jazyka pro komunikaci jen na anglický, francouzský a německý jazyk

Argumentace účastníků řízení

33 Španělské království tvrdí, že výzva k vyjádření zájmu je v rozporu s články 1 a 2 nařízení č. 1/58, článkem 22 Listiny základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“) a čl. 1d odst. 1 a 6 služebního řádu úředníků, jelikož omezuje jazyky, které mohou uchazeči použít pro komunikaci s pořadateli dotčeného výběrového řízení, jen na anglický, francouzský a německý jazyk. Španělské království v tomto ohledu tvrdí, že přihlášky, které budou podány v rámci výzvy k vyjádření zájmu jsou „[t]exty zasílan[ými] orgánům […] osobou podléhající jurisdikci členského státu“ ve smyslu článku 2 nařízení č. 1/58, a tudíž musí být podle tohoto článku moci sepsány a podány dotčenému orgánu, v tomto případě Parlamentu, v jednom z úředních jazyků Unie dle volby odesílatele.

34 Španělské království má podpůrně za to, že omezení volby jazyků pro komunikaci jen na anglický, francouzský a německý jazyk porušuje článek 22 Listiny týkající se respektování jazykové rozmanitostí Unií a čl. 1d odst. 1 a 6 služebního řádu úředníků, který stanoví, že se zakazuje jakákoli diskriminace na základě jazyka, ledaže je odůvodněna v souladu s tímto ustanovením. Uchazeči, kteří nemohou vyplnit přihlašovací formulář, jenž je k dispozici na internetových stránkách EPSO, nebo komunikovat s Parlamentem ve svém mateřském jazyce, jsou podle Španělského království znevýhodněni ve vztahu k uchazečům, jejichž mateřským jazykem je angličtina, francouzština nebo němčina. Tvrdí, že žádný právoplatný důvod neumožňuje ospravedlnit takovou diskriminaci na základě jazyka.

35 Parlament zpochybňuje tyto argumenty tím, že uvádí, že výzva k vyjádření zájmu neukládá použití žádného konkrétního jazyka k vyplnění elektronického přihlašovacího formuláře umístěného na internetových stránkách EPSO. Tvrdí, že tato výzva neomezuje ani použití jazyků pro komunikaci mezi uchazeči na jedné straně a EPSO nebo Parlamentem na straně druhé. Má za to, že i když byl tento přihlašovací formulář z technických důvodů k dispozici jen v anglickém, francouzském a německém jazyce, nenese to s sebou povinnost uchazečů vyplnit jej v jednom z těchto tří jazyků. Tvrdí ostatně, že některé přihlášky byly vyplněny v jiném jazyce než v anglickém, francouzském nebo německém jazyce a byly ohodnoceny výběrovou komisí, případě za pomoci jazykových přísedících. Za těchto podmínek má Parlament za to, že v plném rozsahu splnil povinnost komunikovat s uchazeči v jazyce, který si volně zvolili.

Závěry Soudního dvora

36 Článek 2 nařízení č. 1/58, který v podstatě odpovídá čl. 24 čtvrtému pododstavci SFEU a čl. 41 odst. 4 Listiny, stanoví, že texty zasílané orgánům Unie členským státem nebo osobou podléhající jurisdikci členského státu se sepisují v jednom z úředních jazyků uvedených v článku 1 tohoto nařízení dle volby odesílatele a odpověď se podává v témže jazyce. Právo vyhrazené těmto osobám zvolit si z úředních jazyků Unie jazyk, který má být použit v komunikaci s takovými orgány, jako je Evropský parlament, má jakožto základní složka respektu jazykové rozmanitosti Unie, jejíž význam je připomenut v čl. 3 odst. 3 čtvrtém pododstavci SEU, jakož i v článku 22 Listiny, zásadní význam.

37 Avšak, jak vyplývá z judikatury Soudního dvora, z povinnosti Unie respektovat jazykovou rozmanitost nelze vyvodit, že existuje obecná právní zásada zajišťující každé osobě právo, aby jakýkoli text, který může ovlivnit její zájmy, byl za všech okolností sepsán v jejím jazyce, a podle které by orgány byly povinny, aniž by byla povolena jakákoli odchylka od ní, použít v každé situaci všechny úřední jazyky (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 9. září 2003, Kik v. OHIM, C-361/01 P, EU:C:2003:434, bod 82; ze dne 27. listopadu 2012, Itálie v. Komise, C-566/10 P, EU:C:2012:752, bod 88, jakož i ze dne 6. září 2017, Slovensko a Maďarsko v. Rada, C-643/15 a C-647/15, EU:C:2017:631, bod 203).

38 Ve zvláštním rámci výběrových řízení pro zaměstnance Unie již Soudní v bodě 88 rozsudku ze dne 27. listopadu 2012, Itálie v. Komise (C-566/10 P, EU:C:2012:752) rozhodl, že zákaz diskriminace na základě jazyka může být omezen v souladu s čl. 1d odst. 6 služebního řádu úředníků. Aniž je tudíž dotčena povinnost připomenutá mimo jiné v bodě 71 tohoto rozsudku v souladu s čl. 1 odst. 2 přílohy III služebního řádu úředníků ve spojení s článkem 5 nařízení č. 1/58 zveřejnit v *Úředním věstníku Evropské unie* oznámení o výběrových řízeních ve všech úředních jazycích Unie, mohou orgány případně stanovit omezení týkající se používání úředních jazyků v tomto kontextu, pokud jsou taková omezení v souladu s uvedeným čl. 1d odst. 6 objektivně a přijatelně odůvodněna legitimním cílem obecného zájmu v rámci personální politiky a přiměřená sledovanému cíli.

39 Z tohoto bodu 88 rozsudku ze dne 27. listopadu 2012, Itálie v. Komise (C-566/10 P, EU:C:2012:752), tedy vyplývá, že ve výběrových řízeních pro zaměstnance Unie nemohou být orgánům uloženy povinnosti, které jdou nad rámec požadavků stanovených v článku 1d služebního řádu úředníků.

40 Otázka legality omezení jazyků, které mohou uchazeči použít při komunikaci s EPSO a Parlamentem, jen na anglický, francouzský a německý jazyk, které se týká projednávaná žaloba, musí být tudíž posouzena podle čl. 1d služebního řádu úředníků, který je použitelný na výběrová řízení pro smluvní zaměstnance na základě čl. 80 odst. 4 pracovního řádu ostatních zaměstnanců.

41 Parlament, který zpochybňuje, že se jedná o omezení volby jazyka pro komunikaci mezi EPSO a uchazeči jen na anglický, francouzský a německý jazyk, tvrdí, že je třeba nejdříve, před jakýmkoli posouzením argumentu Španělského království, že toto omezení je rozdílným zacházením na základě jazyka, které je v rozporu s článkem 1d služebního řádu úředníků, ověřit, zda s ohledem na argumenty předložené oběma účastníky řízení výzva k vyjádření zájmu skutečně obsahuje takové omezení.

42 Podle údajů obsažených ve výzvě k vyjádření zájmu probíhá výběrové řízení, na které se vztahuje tato výzva, výhradně na základě „kvalifikačních předpokladů“, jen podle odpovědí poskytnutých uchazečem na otázky v části „hodnocení zkušeností“ a obsažených v elektronickém přihlašovacím formuláři, který je k dispozici na internetových stránkách EPSO. Z této výzvy tedy vyplývá, že přihlášky měly být podány on-line prostřednictvím elektronického přihlašovacího formuláře.

43 V tomto ohledu je mezi účastníky řízení nesporné, že elektronický přihlašovací formulář výzvy k vyjádření zájmu byl na internetových stránkách EPSO k dispozici jen v anglickém, francouzském a německém jazyce. Zatímco Španělské království z takového omezení jazyků, v nichž byl formulář k dispozici, vyvozuje ve skutečnosti omezení jazyků, které mohou být použity k vyplnění tohoto formuláře, Parlament tvrdí, že vzhledem k tomu, že tato výzva neobsahovala žádné závazné ustanovení týkající se jazyka, který má být použit při vyplňování uvedeného formuláře, uchazeči mohli při jeho vyplňování použít kromě těchto tří jazyků i další úřední jazyky Unie.

44 Avšak vzhledem k tomu, že ve výzvě k vyjádření zájmu nebyl uveden žádný údaj o tom, že elektronický přihlašovací formulář, který byl k dispozici na internetových stránkách EPSO jen v anglickém, francouzském a německém jazyce, mohl být vyplněn v jakémkoli úředním jazyce Unie, mohli uchazeči důvodně předpokládat, že tento formulář musel být povinně vyplněn jen v jednom z těchto tří jazyků. Za těchto podmínek nelze vyloučit, že někteří uchazeči byli ve skutečnosti připraveni o možnost použít k podání svých přihlášek úřední jazyk Unie dle své volby.

45 Vzhledem k tomuto omezení volby jazyka pro komunikaci je třeba zadruhé posoudit, zda uvedené omezení vedlo v rozporu s čl. 1d služebního řádu úředníků k rozdílnému zacházení s uchazeči.

46 V tomto ohledu je třeba mít za to, že uchazeči, kteří z důvodu, že přihlašovací formulář nebyl k dispozici ve všech úředních jazycích Unie, dospěli k závěru, že musí vyplnit přihlašovací formulář v anglickém, francouzském nebo německém jazyce, a kteří proto sepsali svou přihlášku v jednom z těchto jazyků, zatímco žádný z těchto jazyků neodpovídal úřednímu jazyku Unie, který ovládají

nejlépe, mohli být znevýhodněni, pokud jde jak o plné pochopení tohoto formuláře, tak i o sepsání jejich přihlášky, ve vztahu k uchazečům, jejichž jazyk, kterému dávají přednost, odpovídal jednomu z těchto tří jazyků.

47 Skutečnost, že přihlašovací formulář nebyl na internetových stránkách EPSO k dispozici ve všech úředních jazycích EPSO, měla tedy za následek, že s uchazeči, kteří si přáli použít jiný úřední jazyk než angličtinu, francouzštinu nebo němčinu k vyplnění uvedeného formuláře, a tudíž k podání přihlášky, bylo zacházeno méně příznivě než s uchazeči, jejichž úřední jazyk, kterému dávají přednost, odpovídal jednomu z těchto tří jazyků, jelikož prvně uvedení uchazeči byli připraveni o možnost použít úřední jazyk, který ovládají nejlépe. Z toho tedy vyplynulo rozdílné zacházení na základě jazyka, které je v zásadě zakázáno čl. 1d odst. 1 služebního řádu úředníků.

48 S ohledem na skutečnosti předložené Španělským královstvím se naproti tomu nejeví, že uchazeči nemohli komunikovat, případně e-mailem, s Parlamentem nebo EPSO v úředním jazyce dle svého výběru. Žalobní důvod Španělského království týkající se omezení jazyků pro komunikaci tedy nemůže obstát, pokud jde o tuto komunikaci. Po tomto upřesnění je nicméně třeba uvést, že rozdílné zacházení zjištěné v předchozím bodě, které se vztahuje k jazykům, jež mohly být použity k vyplnění přihlašovacího formuláře, a tudíž k podání přihlášky, nemůže být kompenzováno možností uchazečů komunikovat v úředním jazyce dle svého výběru, případě e-mailem, s Parlamentem nebo EPSO o jiných aspektech týkajících se dotčeného výběrového řízení.

49 Jak bylo připomenuto v bodě 38 tohoto rozsudku, z čl. 1d odst. 6 služebního řádu úředníků vyplývá, že rozdílné zacházení na základě jazyka nelze podle tohoto řádu připustit, ledaže je toto rozdílné zacházení objektivně a přijatelně odůvodněno a odpovídá legitimním cílům obecného zájmu v rámci personální politiky.

50 Vzhledem k tomu, že Španělské království prokázalo, že výzva k vyjádření zájmu stanovila rozdílné zacházení, které může být diskriminací na základě jazyka ve smyslu čl. 1d odst. 1 služebního řádu úředníků, bylo na Parlamentu, aby prokázal odůvodněnost tohoto omezení.

51 V projednávaném případě však Parlament neposkytl ve výzvě k vyjádření zájmu, ve svých písemnostech, ani na jednání před Soudním dvorem žádné odůvodnění, které by mohlo prokázat legitimní cíl obecného zájmu v rámci personální politiky vyžadující takové rozdílné zacházení, jako je zacházení zjištěné v bodě 47 tohoto rozsudku, které se týká jazyků, jež mají být použity k vyplnění elektronického přihlašovacího formuláře. Z toho vyplývá, že Parlament neprokázal odůvodněnost omezení volby jazyka pro komunikaci vyplývajícího z výzvy k vyjádření zájmu.

52 První žalobní důvod je tedy opodstatněný.

Ke druhému žalobnímu důvodu vycházejícímu z porušení článku 82 pracovního řádu ostatních zaměstnanců

Argumentace účastníků řízení

53 V první části druhého žalobního důvodu Španělské království tvrdí, že požadavek uspokojivé znalosti druhého úředního jazyka Unie stanovený ve výzvě k vyjádření zájmu je v rozporu s článkem 82 pracovního řádu ostatních zaměstnanců, neboť znalost druhého jazyka není nezbytná pro výkon pracovních činností, které mají vykonávat vybraní uchazeči. Tento stát má za to, že z čl. 82 odst. 3 písm. e) pracovního řádu ostatních zaměstnanců vyplývá, že administrativa může kromě důkladné znalosti jednoho z úředních jazyků Unie uložit uchazeči o pracovní místo smluvního zaměstnance, aby měl dostatečnou znalost druhého konkrétního jazyka jen z důvodu zvláštní povahy pracovních míst, která mají být obsazena. Dostatečná znalost druhého jazyka však podle něj není v projednávaném

případě odůvodněna výkonem pracovních činností svěřených smluvním zaměstnancům, kteří budou přijati. Španělské království v tomto ohledu připomíná, že článek 80 pracovního řádu ostatních zaměstnanců definuje pracovní činnosti svěřené smluvním zaměstnancům skupiny I jako manuální nebo podpůrnou správně technickou činnost vykonávanou pod dohledem úředníků nebo dočasných zaměstnanců. V rámci druhé části tohoto žalobního důvodu Španělské království tvrdí, že i kdyby mohlo být vyžadováno, aby uchazeč o taková pracovní místa měl důkladnou znalost jednoho úředníka jazyka a dostatečnou znalost druhého jazyka, není odůvodněna úroveň znalostí B2 ve smyslu CEFR vyžadovaná v této výzvě k vyjádření zájmu.

54 Parlament v odpověď na to tvrdí, že čl. 82 odst. 3 písm. e) pracovního řádu ostatních zaměstnanců ukládá dostatečnou znalost druhého úředního jazyka Unie jako povinnost vyplývající z pracovního řádu ostatních zaměstnanců.

Závěry Soudního dvora

55 Článek 82 odst. 3 písm. e) pracovního řádu ostatních zaměstnanců stanoví, že „[s]mluvní zaměstnanec může být přijat, pouze pokud […] předloží doklady o důkladné znalosti jednoho z jazyků Unie a o dostatečné znalosti dalšího jazyka Unie v rozsahu nezbytném pro výkon jeho pracovních povinností“. V rámci první části druhého žalobního důvodu Španělské království tvrdí, že toto ustanovení vyžaduje od uchazečů o pracovní místo smluvního zaměstnance znalost druhého jazyka Unie jen tehdy, jestliže to vyžadují pracovní činnosti, které mají vykonávat, čemuž tak v projednávaném případě není.

56 Je tudíž třeba určit, zda jazykové požadavky uvedené v tomto čl. 82 odst. 3 písm. e) soustavně ukládají uchazečům o pracovní místa smluvních zaměstnanců, aby měli důkladnou znalost jednoho z úředních jazyků Unie a dostatečnou znalost dalšího úředního jazyka Unie.

57 V tomto ohledu je třeba připomenout, že čl. 28 písm. f) služebního řádu úředníků stanoví obdobně, že „[ú]ředník může být jmenován pouze za podmínky, že prokáže důkladnou znalost jednoho z jazyků [Unie] a uspokojivou znalost dalšího jazyka [Unie], která je dostačující pro plnění jeho povinností“. Podle čl. 45 odst. 2 služebního řádu úředníků je od úředníků vyžadováno, aby před svým prvním povýšením prokázali schopnost pracovat „ve třetím jazyce, který je zařazen mezi jazyky uvedené v čl. 55 odst. 1 SEU“, a sice mezi úřední jazyky Unie. Z toho nutně vyplývá, že podmínka týkající se znalosti druhého jazyka stanovená v čl. 28 písm. f) služebního řádu úředníků nemůže být považována za podmínku, která je pro ně fakultativní.

58 Vzhledem k tomu, že smluvní zaměstnanci vykonávají stejně jako úředníci pracovní činnost v mnohojazyčném prostředí, nic neumožňuje vykládat jazykové znalosti vyžadované od smluvních zaměstnanců v čl. 82 odst. 3 písm. e) pracovního řádu ostatních zaměstnanců jinak než jazykové znalosti, které jsou stejnými slovy vyžadovány od úředníků na základě čl. 28 písm. f) služebního řádu úředníků. Okolnost, že na rozdíl od smluvních zaměstnanců musí úředníci případně prokázat znalost třetího jazyka, je odůvodněna skutečností, že na smluvní zaměstnance se nevztahuje systém povyšování uvedený ve služebním řádu úředníků. Tento rozdíl však nemá vliv na výklad požadavku týkajícího se znalosti druhého jazyka, který je uveden v čl. 28 písm. f) služebního řádu úředníků, jakož i v čl. 82 odst. 3 písm. e) pracovního řádu ostatních zaměstnanců.

59 Jak uvedla generální advokátka v bodě 111 svého stanoviska, čl. 82 odst. 3 písm. e) pracovního řádu ostatních zaměstnanců musí být tudíž vykládán v tom smyslu, že uchazeči o pracovní místo smluvního zaměstnance jsou povinni předložit doklady o znalosti nejméně dvou úředních jazyků. Z toho vyplývá, že první část druhého žalobního důvodu Španělského království musí být zamítnuta.

60 V rámci druhé části tohoto žalobního důvodu Španělské království tvrdí, že vzhledem k povaze pracovních činností, které budou smluvní zaměstnanci vykonávat, není odůvodněna úroveň znalostí vyžadovaná ve výzvě k vyjádření zájmu a týkající se jazyka 2 výběrového řízení, a sice úroveň B2 ve smyslu CEFR. Vzhledem k tomu, že argumentace uvedená na podporu této druhé části se překrývá s argumentací uvedenou na podporu třetího a čtvrtého žalobního důvodu, bude uvedená část posouzena společně s těmito žalobními důvody.

K druhé části druhého žalobního důvodu, jakož i k třetímu a čtvrtému žalobnímu důvodu, týkajícím se omezení volby jazyka 2 výběrového řízení jen na anglický, francouzský a německý jazyk

Argumentace účastníků řízení

61 Španělské království tvrdí, že omezení volby jazyka 2 výběrového řízení jen na anglický, francouzský a německý jazyk provedené ve výzvě k vyjádření zájmu je svévolné, je v rozporu s užíváním jazyků upraveným články 1 a 6 nařízení č. 1/58 a představuje diskriminaci na základě jazyka zakázanou článkem 22 Listiny, čl. 1d odst. 1 a 6 služebního řádu úředníků a čl. 82 odst. 3 písm. e) pracovního řádu ostatních zaměstnanců. Má za to, že žádný z důvodů uvedených ve výzvě k vyjádření zájmu nemůže být považován za legitimní cíl obecného zájmu, který by mohl odůvodnit takové omezení. Důvod vycházející ze „služebního zájmu“, který vyplývá z toho, aby přijatí zaměstnanci byli od prvního dne schopni pracovat v požadovaných jazycích a mohli efektivně komunikovat v pracovním rámci, je podle něj stereotypní a nesouvisí s povahou pracovních činností, kterou budou vykonávány. Tento stát tvrdí, že v každém případě není toto omezení přiměřené skutečným potřebám služby. Má rovněž za to, že požadavek úrovně znalostí B2 ve smyslu CEFR, pokud jde o jazyk 2 výběrového řízení, je nepřiměřený.

62 Parlament zpochybňuje tyto argumenty tím, že uvádí, že omezení volby jazyka 2 výběrového řízení je řádně odůvodněno ve výzvě k vyjádření zájmu, zejména cílem mít k dispozici zaměstnance, kteří se mohou okamžitě zapojit do činnosti a jsou schopni efektivně komunikovat při každodenní práci.

Závěry Soudního dvora

63 Z důvodů uvedených v bodech 36 až 40 tohoto rozsudku je třeba posoudit legalitu omezení volby jazyka 2 výběrového řízení jen na anglický, francouzský a německý jazyk z hlediska článku 1d služebního řádu úředníků. Podobně jako omezení volby jazyků, které mohou být použity k vyplnění elektronického přihlašovacího formuláře na internetových stránkách EPSO, a tudíž k podání přihlášky, které je předmětem prvního žalobního důvodu Španělského království, je totiž omezení, kterého se týká druhá část druhého žalobního důvodu, jakož i třetí a čtvrtý žalobní důvod, součástí zvláštního kontextu uspořádávání výběrových řízení pro zaměstnance Unie upravených zvláště služebním řádem úředníků.

64 Za tímto účelem je třeba úvodem připomenout, jak bylo uvedeno v bodech 38 a 49 tohoto rozsudku, že čl. 1d odst. 1 služebního řádu úředníků, který se na výběrová řízení pro smluvní zaměstnance použije na základě čl. 80 odst. 4 pracovního řádu ostatních zaměstnanců, zakazuje při používání tohoto služebního řádu jakoukoli diskriminaci na základě jazyka, přičemž podle odstavce 6 tohoto ustanovení mohou být povolena rozdílná zacházení na základě jazyka, pokud jsou objektivně a přijatelně odůvodněna legitimním cílem obecného zájmu v rámci personální politiky.

65 Vzhledem k tomu, že ve výzvě k vyjádření zájmu bylo v rámci použití pracovního řádu ostatních zaměstnanců stanoveno omezení volby jazyka 2 výběrového řízení jen na anglický, francouzský a německý jazyk, byli uchazeči, jejichž jazykové znalosti neumožňovaly splnění tohoto požadavku,

připraveni o možnost účastnit se tohoto výběrového řízení, a to i tehdy, když měli z hlediska podmínek stanovených v čl. 82 odst. 3 písm. e) pracovního řádu ostatních zaměstnanců dostatečné znalosti nejméně dvou úředních jazyků Unie.

66 Uložení uchazečům, aby si zvolili jazyk 2 výběrového řízení mezi anglickým, francouzským a německým jazykem, je tedy rozdílným zacházením na základě jazyka, které je v zásadě zakázáno čl. 1d odst. 1 služebního řádu úředníků.

67 Pokud jde dále o legitimní cíl obecného zájmu v rámci personální politiky ve smyslu čl. 1d odst. 6 služebního řádu úředníků, který by mohl odůvodnit toto rozdílné zacházení, z judikatury Soudního dvora vyplývá, že zájem služby může vyžadovat, aby přijaté osoby měly konkrétní jazykové znalosti. Zvláštní povaha pracovních činností, které mají být vykonávány, může tudíž odůvodnit přijímání, které je mimo jiné založeno na důkladné znalosti konkrétního jazyka (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 19. června 1975, Küster v. Parlament, 79/74, EU:C:1975:85, body 16 a 17; ze dne 29. října 1975, Küster v. Parlament, 22/75, EU:C:1975:140, body 13 a 14, jakož i ze dne 27. listopadu 2012, Itálie v. Komise, C-566/10 P, EU:C:2012:752, bod 88).

68 V tomto ohledu platí, že ve výběrovém řízení mají orgány širokou posuzovací pravomoc při posuzování zájmu služby, jakož i kvalifikací a zásluh uchazečů, které mají být zohledněny (obdobně viz rozsudky ze dne 4. února 1987, Bouteiller v. Komise, 324/85, EU:C:1987:59, bod 6; ze dne 3. dubna 2003, Parlament v. Samper, C-277/01 P, EU:C:2003:196, bod 35, a ze dne 9. října 2008, Chetcuti v. Komise, C-16/07 P, EU:C:2008:549, bod 77). Soudní dvůr tudíž nemůže nahradit posouzení administrativy týkající se zejména konkrétních jazykových znalostí, které je třeba v zájmu služby vyžadovat od uchazečů ve výběrovém řízení, vlastním posouzením (obdobně viz rozsudek ze dne 3. dubna 2003, Parlament v. Samper, C-277/01 P, EU:C:2003:196, bod 35 a citovaná judikatura).

69 Je však na orgánu, který omezil užívání jazyků výběrového řízení na omezený počet úředních jazyků Unie, aby prokázal, že takové omezení je způsobilé uspokojit skutečné potřeby týkající se úkolů, které přijaté osoby budou vykonávat. Kromě toho jakákoli podmínka týkající se konkrétních jazykových znalostí musí být přiměřená tomuto zájmu a spočívat na jasných, objektivních a předvídatelných kritériích, která umožňují uchazečům pochopit odůvodnění této podmínky a unijním soudům provést přezkum legality (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 27. listopadu 2012, Itálie v. Komise, C-566/10 P, EU:C:2012:752, body 90 a 92).

70 Parlament má v tomto ohledu za to, že takový zájem služby, jako je ten, který vyplývá z výzvy k vyjádření zájmu, mít k dispozici zaměstnance, kteří se mohou okamžitě zapojit do činnosti a jsou schopni efektivně komunikovat při každodenní práci, může odůvodnit omezení volby jazyka 2 výběrového řízení jen na anglický, francouzský a německý jazyk. Španělské království naproti tomu tvrdí, že důvody uvedené v této výzvě nemohou odůvodnit toto omezení.

71 Jak vyplývá z bodu 22 tohoto rozsudku, v oddílu IV výzvy k vyjádření zájmu je stanoveno, že tři jazyky vybrané jako jazyky 2 výběrového řízení, a sice anglický, francouzský a německý jazyk, byly určeny „s ohledem na služební zájem“, kterým je zajištění, aby přijaté osoby byly „okamžitě schopn[y] se zapojit do činnosti a efektivně komunikovat při každodenní práci“. V tomto ohledu je upřesněno, že na základě „dlouholeté zkušenosti“ Parlamentu „s jazyky, v nichž probíhá interní komunikace“, a s přihlédnutím ke „služebním zájmům útvarů v oblasti vnější komunikace a zpracovávání spisů“, „jsou nejvíce používanými jazyky angličtina, francouzština a němčina“.

72 Přestože tyto důvody uvádějí zájem služby na tom, aby nově přijatí zaměstnanci mohli efektivně komunikovat hned po přijetí na pracovní místo, samy o sobě nestačí k prokázání toho, že dotčená pracovní místa, a sice pracovní místa řidičů Evropského parlamentu, konkrétně vyžadují znalost jednoho ze tří jazyků, s vyloučením jiných úředních jazyků Unie.

73 V tomto ohledu je třeba uvést, že vzhledem k tomu, že tyto důvody uvádějí, že angličtina, francouzština a němčina jsou v Evropském parlamentu nejpoužívanějšími jazyky jak pro interní, tak externí komunikaci, jakož i pro zpracovávání spisů, z výzvy k vyjádření zájmu vyplývá, že tyto tři jazyky jsou obecně nejužitečnějšími jazyky pro práci v tomto orgánu. Avšak – vzhledem k tomu, že Evropský parlament nepřijal vnitřní předpisy stanovující podrobnosti o užívání jazyků v souladu s článkem 6 nařízení č. 1/58 – nelze tvrdit, aniž by byly zohledněny pracovní činnosti, které budou mít přijaté osoby konkrétně vykonávat, že tyto tři jazyky jsou nutně nejužitečnějšími jazyky pro veškeré pracovní činnosti tohoto orgánu.

74 Důvody obsažené v oddíle IV výzvy k vyjádření zájmu, jejichž cílem je odůvodnit omezení volby jazyka 2 výběrového řízení, se však vůbec nezabývají odůvodněním tohoto omezení ve vztahu ke konkrétním jazykovým potřebám vztahujícím se k pracovním činnostem, které přijatí řidiči budou vykonávat. Za těchto podmínek nespočívají tyto důvody na jasných, objektivních a předvídatelných kritériích umožňujících dospět k závěru, že zájem služby v projednávaném případě vyžaduje takové rozdílné zacházení na základě jazyka.

75 Je zajisté pravda, že pracovní činnosti, které budou přijatí řidiči vykonávat, jsou popsány v oddíle II výzvy k vyjádření zájmu. V tomto ohledu uvádí tento oddíl, že smluvní zaměstnanec bude vykonávat „činnost řidiče“, která mimo jiné spočívá v „přeprav[ě] významných osob, úředníků nebo jiných zaměstnanců Evropského parlamentu v Bruselu, Lucemburku, Štrasburku a v ostatních členských státech a třetích zemích“, „přeprav[ě] návštěvníků (diplomatického personálu a dalších významných osob)“, jakož i „zajištění řádného užívání vozidla, zejména jeho technického vybavení“.

76 Avšak okolnost zdůrazňovaná Parlamentem, že přijatí řidiči musí vykonávat činnost zejména v Bruselu, Lucemburku a Štrasburku, a sice ve třech městech nacházejících se v členských státech, v nichž patří k úředním jazykům francouzský nebo německý jazyk, ani okolnost uvedená Parlamentem na jednání před Soudním dvorem, že osoby, které budou řidiči přepravovat, nejčastěji používají anglický jazyk, nemůže odůvodnit omezení volby jazyka 2 výběrového řízení jen na tři dotčené jazyky.

77 Nelze sice vyloučit, že zájem služby může vyžadovat, aby byli přijati řidiči, kteří mají různé jazykové znalosti vzhledem k různorodosti míst, v nichž budou vykonávat činnost nebo jazykovým znalostem osob, které budou přepravovat, nic to však nemění na tom, že Parlament neprokázal, v čem je každý z jazyků, které jsou uvedeny jako jazyk 2 výběrového řízení, zvláště užitečný pro výkon uvedených činností.

78 Z toho vyplývá, že ani na základě popisu činností uvedených v oddíle II výzvy k vyjádření zájmu a vysvětlení předložených Parlamentem v tomto ohledu nemohou důvody obsažené v oddíle IV této výzvy odůvodnit omezení volby jazyka 2 výběrového řízení jen na anglický, francouzský a německý jazyk. Parlament tudíž neprokázal, že omezení na každý z jazyků určených jako jazyk 2 výběrového řízení bylo objektivně a přiměřeně odůvodněno s ohledem na funkční zvláštnosti pracovních míst, která měla být obsazena, a proč se naproti tomu nemohla tato volba vztahovat k jiným úředním jazykům, které mohly být případně relevantní pro taková pracovní místa.

79 S ohledem na předchozí úvahy je třeba vyhovět třetímu a čtvrtému žalobnímu. Vzhledem k tomu, že Evropský parlament neprokázal, že omezení jazyka 2 výběrového řízení jen na anglický, francouzský a německý jazyk bylo objektivně a přiměřeně odůvodněno s ohledem na legitimní cíl obecného zájmu v rámci personální politiky, není ostatně třeba posuzovat druhou část druhého žalobního důvodu, která se týká vyžadované úrovně znalostí těchto jazyků.

80 Vzhledem k tomu, že bylo vyhověno prvnímu, třetímu a čtvrtému žalobnímu důvodu Španělského království, musí být výzva k vyjádření zájmu zrušena.

K důsledkům zrušení výzvy k vyjádření zájmu

Argumentace účastníků řízení

81 Španělské království má za to, že důsledkem zrušení výzvy k vyjádření zájmu je zrušení databáze, která byla zřízena na jejím základě. Španělské království, které se nedomáhá zrušení pracovních poměrů, které mohly vzniknout na základě zápisu uchazeče do této databáze, zdůrazňuje, že zápis do této databáze není zárukou přijetí do pracovního poměru, a pokud jde o uchazeče, kteří jsou v ní zapsáni, její zrušení s sebou tedy nenese žádné porušení zásady legitimního očekávání.

82 Parlament naproti tomu uvádí, že vzhledem k tomu, že tato databáze již byla schválena, byli uchazeči již informováni o výsledku výběrového řízení a přijímání již začalo. Za účelem dodržení zásady legitimního očekávání je podle něj uvedenou databázi třeba zachovat v souladu s přístupem zastávaným mimo jiné v rozsudku ze dne 27. listopadu 2012, Itálie v. Komise (C-566/10 P, EU:C:2012:752).

Závěry Soudního dvora

83 Když Soudní dvůr rozhoduje o důsledcích vyplývajících ze zrušení opatření týkajícího se výběrových řízení pro zaměstnance Unie, musí hledat rovnováhu mezi zájmy uchazečů znevýhodněných protiprávností, ke které došlo v průběhu tohoto řízení, a zájmy ostatních uchazečů, takže musí zohlednit nejen nutnost obnovit práva poškozených uchazečů, nýbrž také legitimní očekávání již vybraných uchazečů (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 6. července 1993, Komise v. Albani a další, C-242/90 P, EU:C:1993:284, bod 14).

84 Pokud jde konkrétně o protiprávnosti, ke kterým došlo ve vztahu k jazykovému režimu použitelnému na výběrové řízení, musí být zohledněno legitimní očekávání již vybraných uchazečů tak, že bude nalezena rovnováha mezi účinky vyplývajícími z případného zpochybnění seznamů uchazečů vypracovaných na základě tohoto výběrového řízení a zájmem poškozených uchazečů (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 27. listopadu 2012, Itálie v. Komise, C-566/10 P, EU:C:2012:752, bod 103).

85 Vzhledem k tomu, že se v projednávané věci zrušuje výzva k vyjádření zájmu z důvodu diskriminačních podmínek uložených v souvislosti s jazykovými znalostmi uchazečů, musí být dotčená databáze považována za databázi, která je dotčena těmito diskriminačními podmínkami. Zápis uchazečů do této databáze byl totiž založen na výsledcích dosažených ve výběrovém řízení uspořádaném za nerovných podmínek.

86 V tomto ohledu je třeba uvést – podobně jako činí Španělské království – že uchazeči, kteří byli zapsáni do dotčené databáze, neměli z tohoto důvodu žádnou záruku přijetí do pracovního poměru. Tito uchazeči – na rozdíl zejména od uchazečů, kterým již bylo nabídnuto pracovní místo smluvního zaměstnance na základě jejich zápisu do této databáze a kteří z tohoto důvodu legitimně očekávali, že jejich přijetí nebude zpochybněno – neměli tedy žádné další ujištění ze strany administrativy, které by mohlo vzbuzovat legitimní očekávání, pokud jde o jejich přijetí.

87 Je tudíž třeba mít za to, že pouhý zápis uchazečů do dotčené databáze nemohl vzbudit legitimní očekávání vyžadující zachování účinků zrušené výzvy k vyjádření zájmu v platnosti. Zrušení databáze nemůže mít naproti tomu vliv na případná přijetí do pracovního poměru, ke kterým již došlo.

88 Za těchto podmínek musí být databáze zrušena.

K nákladům řízení

89 Podle čl. 138 odst. 1 jednacího řádu Soudního dvora se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval.

90 Vzhledem k tomu, že Španělské království požadovalo náhradu nákladů řízení a Parlament neměl ve věci úspěch, je namístě posledně uvedenému uložit náhradu nákladů řízení.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (velký senát) rozhodl takto:

1) **Výzva k vyjádření zájmu Smluvní zaměstnanci – Funkční skupina I – Řidiči (Ž/M), EP/CAST/S/16/2016, se zrušuje.**

2) **Databáze zřízená na základě výzvy k vyjádření zájmu Smluvní zaměstnanci – Funkční skupina I – Řidiči (Ž/M), EP/CAST/S/16/2016, se zrušuje.**

3) **Evropskému parlamentu se ukládá náhrada nákladů řízení**

Podpisy.